

(א) וְלִקְחָם כֹּהֵן. (ב) עַל-
 מִסַּחֲמֹת. מִמִּנְחָה ל': ד"ה
 לִימָחָא. (ג) קֹדֶשִׁין קֹדֶשׁ:
 (ד) גִּזְרָא שֶׁ, הוּא ה"ר מוֹשֶׁה
 שֶׁכָּתוּב מִמֶּנּוּ מִצַּח וְעִיקָר
 מִהֲרַגֵּי' לֹא הִסְתַּם עִמּוֹ,
 (ה) רַש"ל מ"ו וּבְחִילֵינוּ
 נִגְרַסְתָּו כְּמוֹ חֵיל וְאִילֵינוּ
 חֵיל מְכֻוֵּן לִמְצֵחַ קִי וְלִגְנֵי
 שֶׁ' אַחֵר ד"ה אִמֵּר לָךְ וְשֶׁ
 מִמֶּנּוּ רַש"ל אָבֵל בְּלֹא מִנְיָן
 עֲבִילֵינוּ וְאִי נִקְוֶה עֲבִילֵינוּ,
 (ו) רַש"ל מ"ו וְאִי וְהִי שֶׁקָּרָא
 (ז) רַש"ל,

גליון הש"ם

דניפוח:

לעזי רע"י

בולט"ר [וולטי"ר].
לגלגל.

רבינו חננאל (המ)

[illegible]

מי שמעת ליה. הא לא הוי לה תמות מעולם ואי צלירות כי אורחיה מוקמת לה ולמפשט צלירות מגופו משלם דר' אלעזר תיקשי: **אלא.** אי בעית לאוקמא צלירות כי אורחיהו ולמפשט צעיר דרצא דמגופו משלם לא תוקמא צלירות דחד זימנא וכי

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

מי שמעת ליה אלא כי קאמר רבי אלעזר נוק
שלם כגון דאייעד ובהא קמפלגי מר סבר יש
העדאה לצוררות ומר סבר אין העדאה
לצוררות אלא הא דבעי רבא יש העדאה
לצוררות או "אין העדאה לצוררות אי לרבנן
אין העדאה לצוררות אי לרבי אלעזר יש
העדאה לצוררות אמר לך רבא כי מיבעיא לי
לדידי אליבא דרבנן דפליגי עליה דסומכוס
אבל הכא בין לרבנן בין לרבי אלעזר
כסומכוס סבירא להו דאמר צוררות נוק שלם
משלם וטעמא מאי אמור רבנן חצי נוק דשני
והא אייעד ובפלוגתא דרבי טרפון ורבנן
קמפלגי אימור דשמעת ליה לר' טרפון נוק
שלם מגופו מי שמעת ליה אין מהיכא מייתי
לה מקרן מרשות הרבים דיו לבא מן הדין
להיות כנדרון והא רבי טרפון לית ליה דיו
כי לית ליה דיו היכא דמפריך קל וחומר
היכא דלא מפריך ק"ו אית ליה דיו גופא
בעי רבא יש העדאה לצוררות או אין העדאה
לצוררות לקרן מדמינן ליה או דלמא תולדה
דרגל הוא ת"ש הידוס אינו מועד ויש אומרים
הרי זה מועד הידוס ס"ד אלא הידוס והתין
מאי לאו כגון דעבד תלתא זימני ובהא
סבר אין העדאה לא בחד זימנא ובפלוגתא
המה שהמילה גללים לעיסה רב יהודה אומר
מר יחצי נוק מאי לאו כגון דעבד תלתא זימני
דאה ומר סבר אין העדאה לא בחד זימנא
ני והא משונה הוא ידחיק ליה עלמא ולימא
א רבי אלעזר הלכה כרבנן גללים אצטריכא
גופיה גיריין כגופיה דמי קמ"ל תא שמע
שהושיט ראשו לאויר כלי וכוכו"ל ותקע
מר ר' יוסף אמרי בי רב "סוס שצנף וחומר
חצי נוק מאי לאו כגון דעבד תלתא זימני
ובהא

משלם אלא חצי נזק: אמר לך רבא כי קמבעיא לי אליבא דרבנן דפליגי עליה דסומכוס. וכדפרשטין והכא ס"ל דצין רבנן וצין רבנן אלעזר כסומכוס וצוימנא קמיימא קמייפלגי דקאמר רבי אלעזר נ"ש ורבנן אמרי חצי נזק וכדשני בצרורות כגון שורק הכלב הגחלת צידו על הגדיש דכיון דלאו הני צרורות כי אורחיהו הוו מולדה דקרן הלכך לרבנן ח"נ ומגופו ור"א כרבי טרפון דמשונה בחדר הניזק משלם נ"ש. ויחא ליה לרבא לאוקמיניהו לרבנן ורבי אלעזר כסומכוס דאילו לרבנן לא פסיקא ליה לאוקמינהו להא בצרורות ע"י שינוי דכיון דרבי אורחיה סבירה להו לרבנן דפליגי עליה דסומכוס דח"נ הוא דמשלם ותו לא דלמא בצרורות ע"י שינוי סבירה להו דיש שינוי לרביע נזק וכדבעי רב אשי לקמן [יט].

יש שינוי לרביע נזק כו': מהיכא קמיימי ליה. רבי טרפון למאנה בחדר הניזק: מקרן ברה"ר. כדפרשט במתניתין [מד: דה]. הלכך דיו לבא מן הדין להיות כדדון ומה להלן מגופו אף כהן מגופו: אמר רבי טרפון ליה ליה דיו. אית ליה דיו ליה דיו א"י ישלם אלא חצי נזק כקמן ברה"ר: כי ליה ליה דיו היכא דמפריך ק"ו כו'. כגון א"י הוא אמרינן דיו דלא משלם אלא פלגא מחא אהני לן ק"ו הוא מקרא מנה שמעינן דברשות הניזק לא גרע דהא בקרא דנגיחת תם לא כמיב רה"ר אבל היכא דלא מפריך ק"ו אית ליה דיו כי הכא דלמי ק"ו לנזק שלם ואהני ליה דיו למגופו: לקרן מדמינן ליה. הואיל ו(ומשונה הוא) חצי נזק הוא דמשלם כי קרן: או דלמא. מעיקרא כי עבדא כי אורחיה מולדה דרגל היא דהא אורחיה הוא והיזיקה מזוי ואפ"ה ח"נ הוא דמשלמת הלכך וזו היא העדאה ואין לה העדאה אחרת: גללים. היינו צרורות: והא משונה הוא. דאין דרכה להטיל גללים לנעיקה ומולדה דקרן היא: דדחיק לה עמלא. שעומדת במקום זר ואין לה מקום לזוז משם ובשלא להנאתה עסקינן כגון במשאלת דאי להנאתה מולדה דשן היא. ונראה צעירי דכל גללים להנאתה הוא ואפ"ה לאו מולדה דשן נינהו דשן היזיקא דגופה הוא והני צרורות נינהו והא דלמרינן צפ"ק (דף ג.) טנפה פירות להנאתה הוי מולדה דשן היינו כגון שנתגלגלה עליהן כדרך סוסים וחמורים שקורים בולט"ר וכן עיקר. וא"י קשיא דר"א אדר"י אלעזר דלעיל [ע"א]

אמר נזק שלם בצרורות צ"י כלב שנזק חררה והכא חצי נזק בעל כורחיה הוא דלעיל מוקמינן כדלוקמינא ברה"ר [שס] דלעיל צבולת ובפלוגמא דרבי טרפון ובמקום גחלת ולא בשאר הגדיש והא דשני רבא צין ר"א צין רבנן כסומכוס סבירה להו דחויי הוא דקא מדחי מפי מורי. ובעיני נראה בזה מילתא צבמה שהטילה גללים אמוראי נינהו ורב יהודה גרסינן ור"א היינו ר"א בן פדת ולא תקשי דר"א אדרבי אלעזר ונראהו דהדרים דהא פריקין ולימא רב יהודה הלכה כסומכוס ור"א הלכה כרבנן ואי תנאי נינהו היכי פריקין ה"א א"ן דרך תנאים לחלוק בלשון וזו ועוד דלעיל גבי הידוק מועד אמאי לא פריקין ה"י: ובאר גופה גיריין. בדבופה

אָלע הא דבעי רבא יש העדאה ב'ו' וועג'ג לדינא לא הוה ידע
הזרייתא מדבעי מגופו משלם מ"מ לייק גמרא נפשט
מינה תרוייהו ודחי לא נפשט מינה לא הא ולא הא:
בין רבנן בין ר'בי אעזר בשומכום ס"ף. והיינו דיחו דלמעלה

וּמִסְבָּרָא ^ח אֵלֶּלָה שְׁלֵה הָאֲרִיזָן
לְמַעַלָּה כָּל כָּךְ וְיֵאֵר וְלִמָּה דְחָק
לְיֹמֵר כְּסוּמְכּוֹס ס"ל ו' י"ל מִשּׁוּם דִּלִּי
כְּרַבְּנֵי אֲחֵי תַפְסוּס דִּלִּין שִׁנְיֵי
בְּצִרּוֹת לְרַבֵּעַ מִן עוֹד דִּלִּי בְּצִרּוֹרֵי
כִּי אֲרֻמִּיחֵי יִסְבּוּר רַבִּי אֶלְעָזָר ח"ג
כְּרַבְּנֵי בְּצִרּוֹת ע"י שִׁנְיֵי לֹא יִתְחַיֵּב
מוֹק שֶׁלֹּם אַע"ג דְּסָבֵר כְּרַבִּי טַרְפוֹן
דְּלִיכָא ק"י דִּכְיוֹן בְּצִרּוֹת שֶׁן וְרַגְלֵי
בַּחֲזֵר הִנָּח אֵין מִשְׁלֵם אֵלֶּל ח"ג גַּם
בְּצִרּוֹת דְּקָרְן לֹא יִשְׁלֵם כ"א ח"ג וְלֹא
רִשָּׁה לְהַעֲמִיד כְּרַבְּנֵי וּבִמְקוֹס גַּחְלָה
דִּכְיוֹן דְּלִמָּה אֲנוּחִי עַל הַגְדִּישׁ בְּשִׁנְיֵי
וְיִתְחַיֵּב לְמַיִמֵּר דְּמִשְׁלֵם ח"ג עַל
כָּל הַגְדִּישׁ כְּרַבִּי יוֹחָנָן:

הִיכָבָה דָּא מַפְרִיךְ ק"ו אֵית לִיהּ
דִּיּוֹ. וְהוּא וּמַמָּא אִיפְסָה
ק"ו לְשֹׁלֵם מִן הָעֵלְיָה וְדִּי לַח"י וְי"ל
דְּהִי שִׁפְרָא טַיִי דְּכִי אֲמַר דִּי אֶעֱיֵן
מִגּוּפּוֹ וְהוּא מַשְׁתֵּינן מַח"י כָּלֵל מִכְּמוֹ
שְׁהִיָּה אֲלֵף שְׁאֵנוּ מוֹסִיפִין עֲלֵיו עוֹד
ח"י אֲחֵר אֲבָל אִי אֲמַרְתָּ דִּי לַח"י
עֲקַרְתָּ לִּיהּ לְגַמְרִי מַח"י קַמָּא דְּמַפְסָק
לִּיהּ מִתְּשֻׁלוּמֵי גּוּפּוֹ וּמוֹקֵמִין אֲתֵּשְׁלוּמֵי
עֲלִיָּה וּבָכֵל זָד שְׁאֵנוּ יִכּוּלִין לַעֲקוֹר
קֵל וְחוּמַר וְנִקְיִים דְּדִי יֵשׁ לֹא נִקְיִים:
וּבִזְכָּא

קמפלג'י מר סבר יש העדאה ומר סבר אין העדאה לא בחד זימנא ובפלוגתא דסומכוס ורבנן קמפלג'י ת"ש בהמה שהמילה גללים לעיסה רב יהודה אומר משלם נזק שלם ורבי אלעזר אומר חצי נזק מאי לאו כגון דעבד תלתא זימני ובהא קמפלג'י מר סבר יש העדאה ומר סבר אין העדאה לא בחד זימנא ובפלוגתא דסומכוס ורבנן קמפלג'י והא משונה הוא דדחיק ליה עלמא * ולימא רב יהודה הלכה כסומכוס ולימא רבי אלעזר הלכה כרבנן גללים אצמריכא ליה ס"ד אמינא הואיל ובתר גופיה גיריין כגופיה דמי קמ"ל תא שמע * דתני רמי בר יחזקאל דתרנגול שהושיט ראשו לאויר כלי זכוכית * ותקע בו ושברו משלם נזק שלם * ואמר רב יוסף אמרי בי רב ה"ס שצנף וחמור שנער ושיבר את הכלים משלם חצי נזק מאי לאו כגון דעבד תלתא זימני

משלם אלא חצי נוק: אמר לך רבא
אלעזר כסומכום וצוימנא קמייא קמיי
הגדיש דכיון דלאו הני כרורות כי אורסי
ליה לרבא לאוקמיניהו לרבנן ורבי אלעזר
לרבנן דפליגי עליה דסומכוס דחיי' הוא
יש שינוי לרביע מזק כו': מהכא קמיי
מן הדין להיות כדון ומא להלן מגור
ברה"ש: כי לום ליה ויהא דמפרר
שמעין דברשות הניח לא גרע דהא
שלם ואהני ליה דיו למגופו: לקרן מ
כי אורסיה תולדה דרגל היא דהא אור
גליס. היינו כרורות: והא משונה ה
זר ואין לה מקום לזוז משם ובשלא
הוא ואפ"ה לאו תולדה דש כינינה דה
תולדה דש היינו כרון שנמגלגלה עליה
אמר נוק שלם בצרורין גבי כלב שנטע
ובפלוגמא דרבי טרפון ורבנן ובמקור
דקא מדחי מפי מורי. ובעיני נראה צ
תקשי דר"א אדריש אלעזר וגרתיין הדע
הכי הא אין דרך תנאים לחלוק ודע

פזו א מיי פ"צ מהל' זוקי
 ממון הל' ב סמג עשין
 סו טור ש"ע ח"מ סי' שז
 סעיף ג:

מז' ב ג טוּש"ע שם סעיף
ח:
י"ד ד ה מ"י שם הלכה ט
י ועיין בהשגות ובמ"מ
טוּש"ע שם סעיף ט:

רבינו חננאל

אלא הא כלב נקט
דאריעץ, פ' שששה וז'
הכלב י' פמ"ח, נ' נטל
חרדה והלך ואכלה עז ב'בי
הדולק אנשי, ש' שון
אלעז' סבר אריעץ, שון
צארוות מועד, הר' ורננ'
סביר י' אל גאונא לא
הוי מועד. ואמ', אלא הא
דבעי רבה י' העגדא
לצארוות י' אל כ', אמר
לך רבה. י' קמביעא
י' י' העגדא לצארוות
י' אל אליבא דרבנן
דפליגי עליה דסמוכס,
הכל האב כ' רבנן דאריעץ
חצי נוק וכן ר' אל
דאמ' נוק שלם, דאריעץ
דאמ' דאמ' צארוות
כ' י' אורחיהו נוק שלם.
ומתחולות דרין מקריב
להו, והכא בעיז דרין
ולא אייעד ורבנן כירבנן,
ר' אלעז' כרבי דאמר
משנתו כרביז הנדוק נוק
מש' ומקשי' עלה, אימור
דאמר ר' טרפון במשנה
נוק שלם, מנפוי מי שמעט
ליה דאמרת ר' אלעז'
כ' טרפון, ומתרינן, י'
מהכא קמיינו לה מקרן
בשות הרביבו, ור' חאמי'
ומה ק' שמחלתיה צארוות
נוק חייב במשנה, ש'
ארגי שמתחלתן נוק שלם.
ר' נוק ש' חייביהו במשנה.
דיו לשן ורגל האבאן
מן הדיון להיות כ' משנה
הנדון. מה ק' במשנה
מגופו משלם און ש' ורגל
מגופו משלם. מנפוי, ואקשי',
והא ר' טרפון לית ליה
דיו, ופרקי' י' לית ליה
דיו. ואקשי' דמפרקי' י'
כגון שדן זה בנזק שלם
הוא חצי נזק, ואת' שדן
לבאמן ור' ליתויה נדון
מה ק' חצי נזק און ש'
ורגל חצי נזק, י' ש' קרן
דדיון, שהקרי' לך מנפוי
שמשלם חצי נזק ש'
ורגל חמורין שמשלמן
נוק שלם. ואם תפמיד זה
און חצי נזק און חצי נזק
חמור על חבורו נתפרק
הקל וחמור, אבל אם תרין
לית לבאמן דדיון להיות
נדון לא מפרקי' י'
את ליה, ושלשום מגופו
ל' אפי' י' ואקשי',
לשמעתי' בבחלה ד' אבות
נוקיה און דבעי רבה חצי
נוק צארוות מנפוי משלם
און חצי העגילה לרב פפא
פשי' ליה דאון העגילה
שלשום גוצא בעי רבה
ש' העגדא לצארוות און
י' תנא' דידעו און
מועד ויש ואמ' הרי זה
מועד, ואקשי' הירוד הויה
צארוות, מנפוי חלקיה.
ודחין לה, ואמ' לעולם
בדילא אייעד ובמפלותא
סמוכסונן ורבנן פשי'.